

Temps Pasqual - Ascensió del Senyor

[Ac 1, 1-11](#)

[Ef 1,17-23](#)

[Lc 24,46-53](#)

El misteri de l'Ascensió. El misteri pasqual de Jesús inclou tres grans realitats: la resurrecció del Senyor, el seu retorn al Pare i l'efusió del do de l'Esperit. Tots tres formen una unitat, cosa que és afirmada en les diverses pregàries eucarístiques. És sant Lluç qui en els fets del apòstols marca una cronologia, que es la que segueix la litúrgia duran la celebració de la cinquantesena pasqual. Avui celebrem el retorn de Jesús al Pare i la seva exaltació en el misteri de Déu. Jesús, és a dir, el Verb de Déu fet home, mort i ressuscitat. És, per tant, el Verb de Déu amb la seva humanitat, és el Verb de Déu com a cap de la humanitat i, si en Ell hem ressuscitat tots, en Ell també tots hem pujat al cel com ens diu sant Pau en la carta als efesis. (2, 6) El retorn de Jesús al Pare, ens és recordat pels evangelistes Marc i Lluç, però el text més rellevant i descriptiu és el dels Fets dels Apòstols, que hem llegit avui. També sant Joan en el pròleg al seu evangeli ens parla del retorn, que és, ensems, un obrir per a tots el camí que ens porta al Pare, a la vertadera vida. Com tradueixen alguns exegetes "el Fill unigènit retornat al Pare ha obert el camí". A la muntanya de les Oliveres, davant mateix de Jerusalem, amb tota la perspectiva de la ciutat santa i del seu entorn: el temple i la ciutat, el Cenacle i el Calvari... s'hi troben reunides unes 120 persones. Serà el moment de la manifestació del misteri del retorn, el misteri del Crist exaltat a la dreta del Pare. El núvol l'oculta als seus ulls, però el revelarà a la seva fe; perquè aquest núvol, com en el èxode pel desert, acompanyarà sempre al poble pelegrí. ¿Ara instauraràs el Regne? li pregunten. Pensen en el final, quan tot just som al començament. Jesús els diu dues coses: primera, rebreu la força que ve de dalt, i segona, sereu els meus testimonis a Jerusalem, Judea, Samaria i fins a la fi del món. Ara comença definitivament el nou èxode que té per terme la pàtria eterna, la vertadera terra promesa. L'Evangeli de Jesús en serà la llei nova; *els sacraments, especialment* l'Eucaristia en seran el manà per al camí; l'ombra lluminosa i protectora del núvol serà la presència constant de l'Esperit Sant; i el poble pelegrí, l'Església. I encara el Senyor els fa una promesa: "Tornaré". El nostre èxode sempre estarà marcat per l'esperança que el Senyor tornarà i és manifestarà definitivament "el gran Déu i Salvador nostre, Jesucrist". D'aquí ve que la pregària de l'Església empesa per l'Esperit Sant clami constantment enmig de les dificultats i dolors, que semblen patrimoni de la vida humana: "veniu, Senyor Jesús". I Jesús se'n va. Ens deixa sols? De cap de les maneres. *Primer* de tot, Ell és camí obert a tothom, El terme és clar: Déu, el Pare; el camí el mateix Jesús: "jo sóc el camí, la veritat i la vida; ningú anirà al Pare si no hi va per mi" (Jn 14,6). *Segon:* roman amb nosaltres. Com? *A les Escriptures*, a l'Evangeli; són la seva paraula, són la presència del Jesús Mestre. També en els *sacraments*, principalment l'Eucaristia: són la presència del Jesús Salvador. *Tercer:* roman entre nosaltres en l'Església, el seu Cos, la seva esposa, el seu poble. Vivint fidels a la comunitat estem amb Jesús, perquè "on hi ha dos o tres reunits en el meu nom jo hi sóc present" (Mt 18,20). *I finalment, roman en nosaltres en el seu Esperit*, que ens és donat perquè sigui amb nosaltres sempre. L'Esperit, l'Església, la Paraula i els Sacraments son la presència constant de Jesús, camí que porta cap a Déu. Ell, tot sent camí, ha obert camí. Aquest és el misteri que celebrem avui.

ETIQUETES

NÚVOL HUMANITAT ASCENSIÓ CAMÍ EXALTACIÓ